

[Statsministeren]

visse statsretlige spørgsmål ved Danmarks tiltrædelse af traktaten om Den Europæiske Union. Notatet er oversendt til Folketingets Markedsudvalg den 4. marts 1992.

Spm. nr. S 620

Til *udenrigsministeren* (13/3 92) af:

Kirsten Madsen (FP):

»Hvilke regler i forbindelse med valg til EF-Parlamentet og kommunale råd m.v. vil komme til at gælde for danske statsborgere, der opholder sig i andre EF-lande, set i forhold til de regler, der vil gælde for udenlandske EF-borgere, der opholder sig i Danmark, efter Danmarks eventuelle indtræden i Den Europæiske Union?«

Svar (23/3 92):

Statsministeren (Poul Schlüter):

I henhold til de nugældende danske regler er det kun danske statsborgere, der har valgret ved valg til Europa-Parlamentet. Dette gælder, hvad enten danske statsborgere har bopæl i Danmark eller i et andet EF-land. De øvrige EF-lande anvender samme princip, nemlig at det normalt kun er egne statsborgere, der har valgret ved valg til Europa-Parlamentet. Døg giver Holland og Belgien mulighed for, at derboende EF-statsborgere kan stemme ved valg til Europa-Parlamentet, hvis de ikke kan stemme i deres eget land. I Irland er der mulighed for, at man kan stemme ved valg til Europa-Parlamentet, hvis man har haft bopæl i Irland i mindst 6 måneder.

De gældende regler for valgret ved kommunale valg er beskrevet i indenrigsministerens besvarelse af 13. marts 1992 af spørgsmål nr. S 564.

Med hensyn til de fremtidige regler fremgår det af art. 8 B, stk. 1, i Unionstraktaten, at Rådet inden den 31. december 1994 vedtager nærmere bestemmelser med henblik på, at enhver unionsborger med bopæl i en medlemsstat kan udøve valgret og valgbarhed ved kommunale valg på samme betingelser som medlemsstatens egne statsborgere. Det fremgår af art. 8 B, stk. 2, at Rådet inden den 31. december 1993 vedtager nærmere bestemmelser med henblik på, at enhver unionsborger med bopæl i en medlemsstat kan udøve valgret og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet på samme

betingelser som medlemsstatens egne statsborgere. Rådet træffer i begge tilfælde afgørelse med enstemmighed på forslag af Kommissionen efter høring af Europa-Parlamentet.

Spm. nr. S 623

Til *justitsministeren* (13/3 92) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt der foreligger undersøgelser om biltelefoner og deres eventuelle fare for trafikikkerheden, hvorvidt der kendes eksempler på, at biltelefonering har været årsag til færdselsulykker, og hvorvidt der er lande i EF, hvor det er forbudt at tale i telefon under bilkørsel?«

Begrundelse

Der sker i øjeblikket en voldsom stigning i salget af biltelefoner. I Danmark er der ikke forbud mod brug af biltelefon under kørsel, men eftersom det nødvendigvis må indebære en større eller mindre grad af uopmærksomhed i forhold til trafikken, anser spørgeren det for sandsynligt, at der må foreligge eksempler på trafikulykker forårsaget af telefonering under kørslen.

Svar (25/3 92):

Justitsministeren (Engell):

Rådet for Trafikikkerhedsforskning har oplyst, at Rådet i efteråret 1991 har deltaget i en nordisk workshop, hvor biltelefoners indflydelse på trafikikkerheden var hovedemnet. Her blev resultaterne af den nyeste forskning på området gennemgået. En rapport fra workshoppen er under publicering.

I rapporten vil det bl.a. blive slået fast, at »Der er et stort og udækket behov for data og makrostudier vedrørende omfang og former af brugen af mobiltelefoner under kørsel og i forskellige kørselssituationer. Der er tillige behov for empiriske studier af den formodede sammenhæng mellem mobiltelefonbrug og uheld. . . .«

Rådet for Trafikikkerhedsforskning har ikke kendskab til, at biltelefonering har været årsag til en færdselsulykke. Den uheldsindberetning, der anvendes i Rådet for Trafikikkerhedsforskning, er dels politiets skematiske indberetninger til Danmarks Statistik, dels en